

Església de Santa Margarida de Bonveí

Sant Mateu de Bages

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Demarcació de Castelltallat
Emplaçament Ctra BV-3003 fins al final i continuar pista asfaltada us 2.5 km. Camí sud uns 1.200 m
Alçada: 837

Coordenades:

Latitud: 41.79192
Longitud: 1.64207
UTM Est (X): 387173
UTM Nord (Y): 4627565

Classificació

Número de fitxa 08229 - 280
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Romànic Medieval
Segle XII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: En ruïna. L'interior ple de runam i en estat pèssim.
Protecció Inexistent
Número inventari Sí: CCAA 20476
Generalitat i altres inventaris
Accés Sense accés
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08229A005000360000ML
Fitxes associades:

[Bonvehí](#)

Descripció

Petita capella romànica (datable a la segona meitat del segle XII), que es troba actualment en estat ruïnós. Està emplaçada en un contrafort sud de la serra de Castelltallat, prop de la masia de Bonveí. Es tracta d'una construcció formada per una nau rectangular i un absis semicircular, orientat al nord-est. L'absis és la part més ben conservada i encara s'insinua una part de l'arrencada de la coberta a partir d'una cornisa que giravolta a l'interior de l'hemicicle. Al centre hi ha una finestra de doble esqueixada rematada amb arc de mig punt. Del mur de ponent no en queda pràcticament res, però se sap que era coronat per una espadanya i que s'hi obria la porta d'accés i una finestra cruciforme. L'aparell de l'absis és molt regular, mentre que el de la nau és força més irregular.

Història

Es trobava dins l'antic terme del castell de Castelltallat, al lloc de Bonveí. No en coneixem notícies documentals d'aquest lloc ni d'aquesta església fins la baixa edat mitjana. El 1428 el degà del Bages fa una contribució econòmica de l'església de Santa Margarida per sufragar reformes fetes a la parròquia de Sant Miquel de Castelltallat. El 1685 figura com a capella de la parròquia de Castelltallat. Al principi dels anys 1970 l'edifici es trobava amb la coberta ensorrada i en estat molt precari, fins que fou posada en venda. Això originà que una bona part de les pedres anessin a parar a la finca de can Brull, a Aiguafreda. Les pedres van ser degudament numerades per reedificar la construcció però per alguna raó aquest espoli fa cessar i l'edifici va quedar mig partit en dos indrets diferents. Actualment l'interior es ple d'enderrocs.

Bibliografia

BENET, Albert; MAZCUÑAN, Alexandre; JUNYENT, Francesc (1984). "Santa Margarida de Bonveí", Catalunya Romànica, vol. XI "El Bages", Barcelona, Fundació Enciclopèdia Catalana, p. 456.

